

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Luděk Pilným ve věci žalobce: L. D. nar. [redacted] bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Šárkou Svobodovou, advokátkou, se sídlem Sokolovská 1494, Rychnov nad Kněžnou, proti žalovanému: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zaplacení 75.000,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 20.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 20.000,- Kč od 3.10.2015 do zaplacení a zákonný úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 40.000,- Kč od 3.10.2015 do 12.2.2016, a to vše do 15ti dnů ode dne právní moci rozsudku.
- II. Žaloba, aby byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci částku ve výši 15.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 15.000,- Kč od 3.10.2015 do zaplacení, se zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 40.565,25 Kč, a to do 15ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou došlou zdejšímu soudu dne 2.10.2015 domáhal, aby bylo soudem konstatováno, že neoprávněným trestním stíháním žalobce v řízení vedeném Policií ČR pod sp. zn. [redacted] a následně Okresním soudem v Rychnově nad Kněžnou pod sp. zn. [redacted] došlo k porušení jeho práva na nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, osobní svobodu a práva na to, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno zaručených v člancích 7, 8 a 10 Listiny základních práv a svobod, aby se žalovaný žalobci omluvil za trestní stíhání v řízení vedeném Policií ČR pod sp. zn. [redacted] a následně Okresním soudem v Rychnově nad Kněžnou pod sp. zn. [redacted] a aby byla žalovanému uložena

povinnost zaplati žalobci náhradu imateriální újmy ve výši 75.000,- Kč způsobené žalobci neoprávněným trestním stíháním v délce 15 měsíců. Usnesením Policie ČR č.j. [REDAKCE] ze dne 26.6.2013 bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství a pro přečin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku. Po provedeném dokazování dospěl Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou k závěru, že jednání žalobce nenaplnňuje znaky trestného činu loupeže a žalobce shledal vinným pouze z přečinu omezování osobní svobody. Krajský soud v Hradci Králové rozsudek okresního soudu zrušil a věc následně postoupil k projednání Městskému úřadu v Rychnově nad Kněžnou z důvodů, že jednání některých zúčastněných osob mělo být posouzeno spíše z hlediska naplnění skutkové podstaty přestupku proti občanskému soužití. V rámci trestního stíhání bylo vydáno hned několik nezákonných rozhodnutí, v jejichž důsledku vzniklo žalobci právo na náhradu škody. Žalobci byla způsobena předmětným trestním stíháním nemajetková újma zásahem do jeho osobnosti, soukromého a rodinného života. Trestní stíhání trvalo 15 měsíců, žalobce byl obviněn a posléze obžalován z trestného činu loupeže, za který mu hrozil trest až 10 let odnětí svobody. Přestože žalobce vykonával své zadržovací právo, orgány činné v trestním řízení se jej nezastaly. Žalobce více jak 3 měsíce musel žít s pocitem, že byl odsouzen pro trestný čin omezování osobní svobody a že v případě potvrzení rozsudku odvolacím soudem bude muset vykonat 120 hodin obecně prospěšných prací. Žalobce prožíval [REDAKCE]

[REDAKCE] Veškeré starosti se přenášely do života rodiny, přičemž [REDAKCE] Žalobce se dlouhodobě [REDAKCE]

[REDAKCE] Po vyhlášení rozhodnutí došlo dne 2.6.2014 u manželky žalobce k [REDAKCE] Dne 2.4.2015 podal žalobce u žalovaného žádost, v níž požadoval omluvu a přiměřené zadostiučinění ve výši 75.000,- Kč. Žalovaný v zákonné lhůtě nereagoval.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, s tím, že požadavku žalobce na náhradu nemajetkové újmy v peněžitě formě částečně vyhověl a přiznal mu částku [REDAKCE] Kč, což žalobci sdělil stanoviskem ze dne 10.2.2016. Žalovaný rovněž konstatoval vydání nezákonného rozhodnutí a žalobci vyslovil omluvu. Žalovaný učinil nesporným, že u něj žalobce dne 2.4.2015 uplatnil nárok na poskytnutí náhrady škody ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., v celkové výši 75.000,- Kč představující peněžitě zadostiučinění za nemajetkovou újmu. S ohledem na okolnosti případu má žalovaný za to, že výše poskytnutého peněžitého zadostiučinění je adekvátní kompenzací tvrzené nemajetkové újmy. Žalobce nebyl omezen na svobodě, případ nebyl medializován.

Podáním ze dne 4.3.2016 vzal žalobce na návaznosti na stanovisko žalovaného ze dne 10.2.2016 žalobu co do částky 40.000,- Kč a co do žádosti o omluvu zpět. Na jednání konaném dne 22.4.2016 vzal žalobce žalobu zpět i ve vztahu k požadované konstataci porušení práv žalobce. Usnesením vyhlášeným na jednání konaném dne 22.4.2016 soud řízení v odpovídajícím rozsahu zastavil, v důsledku čehož zůstal předmětem řízení nárok na zaplacení peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši rozdílu mezi částkou požadovanou žalobcem a částkou, která mu byla žalovaným přiznána, tzn. ve výši 35.000,- Kč s příslušenstvím.

Již ze shodných tvrzení účastníků soud vzal za prokázané, že se žalobce obrátil na žalovaného se žádostí o poskytnutí nemajetkové újmy způsobené nezákonným rozhodnutím, přičemž žalovaný žalobci vyhověl co do omluvy a poskytnutí částky 40.000,- Kč, jež shledal přiměřenou okolnostem případu. Žalobce tedy splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na odškodnění náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím, předvídanou ust. § 14 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci

rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (dále i jen „zákon“).

Z provedených důkazů zjistil soud následující skutečnosti, které byly pro rozhodnutí ve věci rozhodující. Spisem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou sp.zn. [redacted] bylo prokázáno, že usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, č.j. [redacted] ze dne 26.6.2013 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce a J. [redacted] D. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] přičemž žalobce byl obviněn ze zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a z přečinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku, a J. [redacted] D. [redacted] byla obviněna ze zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterých se měli dopustit tím, že dne 6.3.2013 jako majitelé [redacted] k zajištění dlužného nájemného zadrželi zboží v prodejně spol. [redacted] která byla umístěná části nemovitosti. Předmětné usnesení bylo doručeno žalobci dne 27.6.2013. Dne 22.11.2013 byla u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou podána Okresním státním zastupitelstvím v Rychnově nad Kněžnou obžaloba na žalobce a J. [redacted] D. [redacted] nar. [redacted]. Dne 2.4.2014 se ve věci konalo hlavní líčení, kterého se zúčastnili mimo jiné žalobce, J. [redacted] D. [redacted] kteří byli v průběhu hlavního líčení vyslechnuti, a v jednacím síni byli přítomni studenti [redacted]. Hlavní líčení bylo odročeno na 14.5.2014. Dne 14.5.2014 se ve věci konalo hlavní líčení, které bylo odročeno na 2.6.2014. Dne 2.6.2014 se ve věci konalo hlavní líčení, na kterém byl žalobce uznán vinným z přečinu omezování osobní svobody podle § 171/1 tr. zákoníku a byl odsouzen k trestu obecně prospěšných prací v rozsahu 120 hodin. Posouzení jednání J. [redacted] D. [redacted] bylo postoupeno k projednání Městskému úřadu v Rychnově nad Kněžnou. Dne 17.7.2014 se žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 2.6.2014 odvolal, a to proti výroku o vině i proti výroku o trestu. Podáním ze dne 4.8.2014 žalobce své odvolání odůvodnil. Usnesením ze dne 17.9.2014 Krajský soud v Hradci Králové rozsudek Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 2.6.2014 zrušil a věc postoupil k projednání Městskému úřadu v Rychnově nad Kněžnou s tím, že jednání žalobce nelze pokládat za naplnění přečinu omezování osobní svobody ani za naplnění zločinu loupeže a výkon zadržovacího práva není v rozporu s žádným ustanovením trestního zákoníku. Propouštěcí zpráva ze dne 6.6.2014 dokládá, že J. [redacted] D. [redacted] byla v období od [redacted] do [redacted] hospitalizována v [redacted] a to s diagnózou [redacted] s tím, že do nemocnice byla přivezena RZP pro [redacted] Zpráva MUDr. J. R. [redacted] ze dne 31.3.2015 potvrzuje, že jmenovaná lékařka zahájila [redacted] u žalobce na [redacted], kdy od [redacted] opakovaně měřila [redacted]. Výpis ze živnostenského rejstříku ve vztahu k žalobci vyhotovený dne 13.5.2016 dokládá, že žalobce je držitelem několika živnostenských oprávnění se vznikem oprávnění převážně ode dne [redacted]. Z potvrzení o vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání za období od [redacted] do [redacted] soud zjistil, že žalobce byl v období od [redacted] do [redacted] veden Úřadem práce ČR v evidenci uchazečů o zaměstnání. Dohoda o provedení práce ze dne [redacted] potvrzuje, že žalobce měl v období od [redacted] do [redacted] provádět pro firmu [redacted] práci [redacted] a to v rozsahu [redacted] hodin. Potvrzení o vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání za období od [redacted] do [redacted] dokládá, že žalobce byl v období od [redacted] do [redacted] veden Úřadem práce ČR v evidenci uchazečů o zaměstnání. Zpráva MUDr. R. [redacted] ze dne 3.5.2016 prokazuje, že při preventivním vyšetření žalobce v [redacted] byl zjištěn [redacted] a bylo mu doporučeno [redacted] v roce [redacted] žalobce na kontrolu [redacted] při kontrole [redacted] byl žalobci [redacted]. Na podzim došlo k [redacted] Usnesení Krajského soudu

v Hradci Králové č.j. [REDAKCE] dokládá, že Krajský soud v Hradci Králové potvrdil usnesení Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 12.3.2013, č.j. [REDAKCE]. Ve znění opravného usnesení ze dne 15.3.2013, č.j. [REDAKCE] kterým okresní soud vyhověl návrhu žalobce a J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] a nařídil provedení soupisu movitých věcí společnosti [REDAKCE] nacházejících se [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]. Žádost o odškodnění ze dne 2.4.2015 dokládá, že žalobce přípisem ze dne 2.4.2015 požádal žalovaného o poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu podle z.č. 82/1998 Sb. ve výši 75.000,- Kč, a to v souvislosti s trestním stíháním zahájeným na základě usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, č.j. [REDAKCE] ze dne 26.6.2013. Ze stanoviska žalovaného ze dne 10.2.2016 bylo soudem zjištěno, že žalovaný konstatoval, že v daném řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve formě usnesení o zahájení trestního stíhání, a vyslovil žalobci za nezákonné trestní stíhání omluvu. Žalobci bylo současně přiznáno finanční zadostiučinění ve výši 40.000,- Kč. Potvrzení o provedení transakce vyhotoveného prostřednictvím internetového bankovníctví banky [REDAKCE] organizační složky ze dne 29.2.2016 prokazuje, že žalobci byla částka 40.000,- Kč připsána na účet dne [REDAKCE]. Z rozhodnutí zdejšího soudu ve věci sp.zn. [REDAKCE] ze dne 15.5.2015 bylo soudem zjištěno, že zdejší soud předmětným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit P. [REDAKCE] C. [REDAKCE] částku [REDAKCE] Kč představující peněžité zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním, ve kterém byl pan C. [REDAKCE] stíhán pro trestný čin znásilnění, za který mu hrozil trest odnětí svobody 2-10 let, přičemž trestní stíhání trvalo přibližně 6 měsíců. K jeho zatčení došlo na veřejném prostranství, kde mu byla nasazena pouta, byl odvezen na [REDAKCE] a lidé ho znali. Podezření z trestného činu znásilnění se rozšířilo v okolí žalobce. Zatěžující a náročná byla dle soudu rovněž účast pana C. [REDAKCE] na sexuologickém vyšetření. Rozsudek Městského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] dokládá, že odvolací soud rozsudek zdejšího soudu č.j. [REDAKCE] ze dne 15.5.2015 potvrdil. Z výsledku svědkyně J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] soud zjistil, že byli stíháni oba dva, jednalo se o velmi těžké období. [REDAKCE]. Žalobce chtěl předmětným jednáním zadržet zboží, nicméně uvedený postup se svědkyní nezamlouval. Přesto k tomu žalobce, [REDAKCE] přistoupil. Žalobce byl v předmětné době dle svědkyně nervózní. Na všech jednáních byli společně. Policisté se k nim dle názoru svědkyně chovali jako ke zločincům. Celá situace zasáhla do rodinného života. U některých hádek byla přítomna i dcera svědkyně. Na druhém jednání svědkyni zprostili a žalobce odsoudili. Svědkyně bezprostředně po tomto jednání [REDAKCE]. [REDAKCE]. Žalobce v té době [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že bydleli v centru města a na poměrně malém městě, celou situaci vnímalo dle svědkyně i bezprostřední okolí. Byli relativně veřejně známí, a to s ohledem na skutečnost, že provozovali firmu. Svědkyně vnímala, že někteří lidé dělali, že ji nevidí. Dle svědkyně bylo značně těžké vysvětlovat celou situaci dětem, které následně [REDAKCE] kde se událost stala. U jednoho z hlavních líčení byli přítomni i studenti. Jejich přítomnost nebyla svědkyni příjemná. Svědkyně si vzpomněla, že jednání se konkrétně účastnil i syn paní H. [REDAKCE]. Události, které následovaly po zahájení trestního stíhání, byly hlavním důvodem k [REDAKCE]. V průběhu trestního stíhání mezi svědkyní a žalobcem [REDAKCE] zejména z rozdílných názorů na další postup v dané kauze. [REDAKCE]. dle svědkyně následkem situace při zadržování zboží. Svědkyně si nese následky dodnes, a to zejména [REDAKCE]. Těmito stavů před zahájením trestního stíhání netrpěla. Svědkyně v době svého výsledku [REDAKCE].

██████████. Z výsledku žalobce bylo zjištěno, že reakce veřejnosti pocítil velmi citelně. Provozovali obchod a byli osobami veřejně známými. Lidé se po zahájení trestního stíhání začali chovat jinak. Celou situaci musel žalobce vysvětlovat kamarádům. Jednomu z hlavních líčení byli přítomni dle žalobce i studenti. Vzhledem k tomu, že syn žalobce chodil ██████████ při jedné akci se žalobce potkal se synem paní H. ██████████ který byl přítomen v jedné síni při hlavním líčení, které se konalo proti žalobci. Musel mu vysvětlovat celou situaci. Paní H. ██████████ musel situaci také vysvětlovat. Vzhledem k tomu, že jim předmětná firma dlužila nájemné, na kterém byli v té době finančně závislí, vrhl se do zadržení zboží, přičemž následně byl šokován přístupem všech státních orgánů vůči své osobě. Všichni viděli problém v realizaci zadržovacího práva, které nepochopili. Celých 15 měsíců byli vedeni jako zloději, a to přes to, že na předmětnou akci jsem si pozval městskou policii, následně i státní policii. ██████████

██████████ Děti se žalobce na celou situaci ptaly, a to přesto, že se je snažili od celé události ochránit. Prožívaly to velmi těžce. Před zahájením trestního stíhání pronajímali nebytové prostory ve svém domě. Jednalo se o dům podnikového typu. Přesto si následně ██████████ s tím, že předmětná firma mu přislíbila navýšení úvazku. V důsledku zahájení trestního stíhání mu ██████████ Verdikt soudu, kterým mu bylo uloženo 120 hodin obecně prospěšných prací, byl pro žalobce z morálního hlediska zcela nepřijatelný. Nedokázal si představit situaci, kdy bude například hrabat listí v parku. Bylo to pro něj značně frustrující. Částku 75.000,- Kč považoval žalobce za rozumnou kompenzaci. Poté kdy mu byla přiznána částka 40.000,- Kč, bylo to pro žalobce žalostně málo. Nechtěl však primárně žalovat statisíce např. 250.000,- Kč. To nepovažoval za rozumné. Z výsledku svědkyně V. H. ██████████ soud zjistil, že žalobce zná asi ██████████ let. ██████████

O trestním stíhání žalobce a jeho manželky nevěděla. V roce ██████████ přičemž v rámci občanské výchovy byl na jednání soudu a doma svědkyni řekl, že u soudu byl žalobce. Tak se dozvěděla, že žalobce měl nějaké řízení u soudu. Nevěděla, o co se jedná. Brala to jako věcnou informaci. Bližší informace se dozvěděla z rozhovoru s žalobcem v květnu nebo v červnu 2014. Žalobce ji vyprávěl, že má problémy s nájemníky, že si nájemné vzal ve zboží a že má oplétačky se soudy. Svědkyně o tom hlouběji nepřemýšlela, nepřikládala tomu důležitost. Svědkyni spíše zajímala informace o situaci rodiny žalobce, o tom, ██████████ Žalobce byl dle svědkyně známý v okruhu svých známých a neprojevoval se na veřejnosti takovou měrou, aby jej ostatní znali. Z výpovědi svědky J. ██████████ K. ██████████ bylo zjištěno, že žalobce je jeho známým, občas se navštíví. Svědek věděl o tom, že žalobce dostal veřejně prospěšné práce. Žalobce za svědkem občas přišel a svěřil se mu, jak probíhá trestní řízení. Svědek zná žalobce asi ██████████ let. V posledních ██████████ letech se stýkali ██████████ Žalobce jej navštěvoval v průběhu trestního řízení ██████████ Žalobce byl ██████████

██████████ Informace o trestním řízení měl pouze od žalobce. Žalobce byl dle svědka veřejně známým, neboť vykonával povolání, které bylo lidem na očích. S nikým kromě žalobce se o trestním stíhání žalobce nebavil. O trestním stíhání manželky žalobce, J. ██████████ D. ██████████ vůbec svědek nevěděl. Před trestním stíháním bylo manželství žalobce a paní D. ██████████ dle svědka spokojené a fungovalo velmi dobře. Když začalo trestní stíhání, tak již paní D. ██████████ společně se žalobcem neviděl. Naposledy se se žalobcem setkal, když žalobce dostal trest obecně prospěšných prací. Žalobce to velmi zasáhlo. Byl z toho dle svědka ██████████ Svědek nevěděl, jak řízení dopadlo.

Na základě provedených důkazů dospěl soud ve vztahu k nároku na náhradu škody k následujícímu skutkovému závěru. Usnesením Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, č.j. ██████████ ze dne 26.6.2013 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce a J. ██████████ D. ██████████ nar. ██████████ bytem ██████████

Rychnov nad Kněžnou, přičemž žalobce byl obviněn ze zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a z přečinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku, a J. D. byla obviněna ze zločinu loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterých se měli dopustit tím, že dne 6.3.2013 jako majitelé nemovitosti čp. [redacted]

[redacted] k zajištění dlužného nájemného zadrželi zboží v prodejně spol. [redacted] která byla umístěná části nemovitosti. Předmětné usnesení bylo doručeno žalobci dne 27.6.2013. Dne 22.11.2013 byla u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou podána Okresním státním zastupitelstvím v Rychnově nad Kněžnou obžaloba na žalobce a J. D. nar. [redacted]. Dne 2.6.2014 se ve věci konalo hlavní líčení, na kterém byl žalobce uznán vinným z přečinu omezování osobní svobody podle § 171/1 tr. zákoníku a byl odsouzen k trestu obecně prospěšných prací v rozsahu 120 hodin. Posouzení jednání J. D. bylo postoupeno k projednání Městskému úřadu v Rychnově nad Kněžnou. Dne 17.7.2014 se žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 2.6.2014 odvolal, a to proti výroku o vině i proti výroku o trestu. Usnesením ze dne 17.9.2014 Krajský soud v Hradci Králové rozsudek Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 2.6.2014 zrušil a věc postoupil k projednání Městskému úřadu v Rychnově nad Kněžnou s tím, že jednání žalobce nelze pokládat za naplnění přečinu omezování osobní svobody ani za naplnění zločinu loupeže a výkon zadržovacího práva není v rozporu s žádným ustanovením trestního zákoníku. Při preventivním vyšetření žalobce v [redacted]

[redacted] byl zjištěn [redacted] V roce [redacted] žalobce na [redacted] Při kontrole [redacted] byl žalobci opět [redacted] Na podzim došlo k [redacted] J. D. byla v období od [redacted] do [redacted] hospitalizována v [redacted]

[redacted] s tím, že do nemocnice byla přivezena RZP pro [redacted]. Žalobce byl v období od [redacted] do [redacted] veden Úřadem práce ČR v evidenci uchazečů o zaměstnání. V období od [redacted] do [redacted] měl provádět pro firmu [redacted] práci [redacted] a to v rozsahu [redacted] hodin. V období od [redacted] do [redacted] byl žalobce veden Úřadem práce ČR v evidenci uchazečů o zaměstnání. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové č.j. [redacted] odvolací soud potvrdil usnesení Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 12.3.2013, č.j. [redacted] ve znění opravného usnesení ze dne 15.3.2013, č.j. [redacted]

[redacted] kterým okresní soud vyhověl návrhu žalobce a J. D. a nařídil provedení soupisu movitých věcí společnosti [redacted] nacházejících se v bytě navrhovatelů na adrese [redacted].

Žalobce přípisem ze dne 2.4.2015 požádal žalovaného o poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu podle z.č. 82/1998 Sb. ve výši 75.000,- Kč, a to v souvislosti s trestním stíháním zahájeném na základě usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, č.j. [redacted] ze dne 26.6.2013.

Stanoviskem ze dne 10.2.2016 žalovaný konstatoval, že v daném řízení bylo vydáno nezákonné rozhodnutí ve formě usnesení o zahájení trestního stíhání, a vyslovil žalobci za nezákonné trestní stíhání omluvu. Žalobci bylo současně přiznáno finanční zadostiučinění ve výši 40.000,- Kč. Žalobci byla částka 40.000,- Kč připsána na účet dne [redacted] Rozsudkem zdejšího soudu ve věci sp.zn. [redacted] ze dne 15.5.2015 uložil soud žalovanému povinnost zaplatit P. C. částku [redacted] Kč představující peněžité zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stíháním, ve kterém

byl pan C. stíhán pro trestný čin znásilnění, za který mu hrozil trest odnětí svobody 2-10 let, přičemž trestní stíhání trvalo přibližně 6 měsíců. K jeho zatčení došlo na veřejném prostranství, kde mu byla nasazena pouta, byl odvezen [redacted] a lidé ho znali. Podezření z trestného činu znásilnění se rozšířilo v okolí žalobce. Zatěžující a náročná byla dle soudu rovněž účast pana C. na sexuologickém vyšetření. Rozsudkem Městského

soudu v Praze č.j. [REDAKCE] odvolací soud rozsudek zdejšího soudu č.j. [REDAKCE] ze dne 15.5.2015 potvrdil. Trestní stíhání zasáhlo do rodinného života žalobce, jeho manželky J. [REDAKCE] D. [REDAKCE] a jejich dětí. V průběhu trestního stíhání mezi paní D. [REDAKCE] a žalobcem vrcholily hádky, které pramenily zejména z rozdílných názorů na další postup v dané kauze. [REDAKCE].

[REDAKCE] Události, které následovaly po zahájení trestního stíhání, byly [REDAKCE]

[REDAKCE] Žalobce v době trestního stíhání [REDAKCE]

[REDAKCE] Žalobce musel celou situaci vysvětlovat kamarádům, mimo jiné i paní H. [REDAKCE] U hlavního líčení konaného dne 2.4.2014 byli přítomni i studenti [REDAKCE], mezi kterými byl i syn paní V. [REDAKCE] H. [REDAKCE] známé žalobce. O trestním stíhání žalobce a jeho manželky paní H. [REDAKCE] nevěděla. Syn paní H. [REDAKCE] doma řekl, že u soudu byl žalobce. Tak se dozvěděla, že žalobce měl nějaké řízení u soudu. Nevěděla, o co se jedná. Brala to jako věcnou informaci. Bližší informace se dozvěděla z rozhovoru se žalobcem v květnu nebo v červnu 2014. Žalobce ji vyprávěl, že má problémy s nájemníky, že si nájemné vzal ve zboží a že má oplétačky se soudy. Paní H. [REDAKCE] o tom hlouběji nepřemýšlela, nepřikládala tomu důležitost, více ji zajímala informace o situaci rodiny žalobce, [REDAKCE] Žalobce občas přišel za J. [REDAKCE] K. [REDAKCE], svým známým, a svěřil se mu, jak probíhá trestní řízení. Žalobce jej navštěvoval v průběhu trestního řízení jednou do měsíce.

Podle ust. § 1 zákona odpovídá stát za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 2 zákona se odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit. Podle ust. § 5 písm. a) zákona stát odpovídá za podmínek stanovených zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v trestním řízení. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle odst. 3 cit. ust., nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje; takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek, mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení, nebo návrh na zastavení exekuce. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

V intencích shora citovaných mantinelů na věc dopadající právní úpravy se soud zabýval požadavkem žalobcem na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci trestním stíháním, které bylo zahájeno nezákonným rozhodnutím. Mezi účastníky byla nesporná existence odpovědnostního titulu – nezákonného rozhodnutí, kterým bylo usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce. Na základě nezákonného rozhodnutí žalovaný žalobci plnil finanční zadostiučinění ve výši 40.000,- Kč. Spornou tak zůstala otázka, zda žalovaným

přiznané a žalobci vyplacené finanční zadostiučinění ve výši 40.000,- Kč je přiměřené závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobce v důsledku trestního stíhání nemajetkovou újmu utrpěl. V řízení pak bylo prokázáno, že došlo k zásahu do jeho osobní sféry, a to především do rodinného života žalobce a do zdravotního stavu žalobce. Svědkyně D. [redacted] manželka žalobce, potvrdila, že ke [redacted] došlo výlučně na základě trestního stíhání žalobce a svědkyně, kdy měli rozdílné názory na postup v předmětné věci a nebyli schopni situaci řešit. Jmenovaná svědkyně rovněž potvrdila, že oba byli v předmětné době [redacted].

[redacted] Skutečnost, že byl žalobce [redacted] potvrdil i svědek K. [redacted] MUDr. R. [redacted] potvrdila ve svých lékařských zprávách, že žalobci byl již v [redacted], tedy před zahájením trestního stíhání žalobce, [redacted] na [redacted], tedy po zahájení trestního stíhání, došlo [redacted]. Oproti tomu má soud za to, že v řízení nebylo prokázáno, že by žalobce byl osobou veřejně známou, že by byla informace o trestním stíhání žalobce známa veřejnosti v místě bydliště žalobce, kdy svědci H. [redacted] a K. [redacted] uvedli, že o trestním stíhání žalobce se dozvěděli až od samotného žalobce, a že by trestní stíhání mělo zásadní vliv na možnost zaměstnání žalobce, kdy žalobce byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání již před doručením usnesení o zahájení trestního stíhání. S přihlédnutím k uvedenému, jakož i s přihlédnutím k rozsudku zdejšího soudu č.j. [redacted] a rozsudku Městského soudu v Praze č.j. [redacted] který byl předmětem přezkumu Ústavního soudu v usnesení I. ÚS 261/11 ze dne 30.7.2013, shledal zdejší soud přiměřeným zadostiučiněním za žalobci vzniklou nemajetkovou újmu částku ve výši 4.000,- Kč za 1 měsíc nezákonného trestního stíhání. Vzhledem k tomu, že trestní stíhání žalobce trvalo celkem 15 měsíců, považuje soud tudíž za odpovídající finanční zadostiučinění celkem částku 60.000,- Kč. Žalovaný žalobci přiznal celkem částku 40.000,- Kč, tedy částku 2.667,- Kč za 1 měsíc trestního stíhání. Nemajetková újma žalobce byla nepochybně vyšší než újma, kterou utrpěl poškozený ve věci rozhodnuté rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. [redacted] který poškozenému přiznal částku 2.500,- Kč za každý měsíc trestního stíhání, které trvalo celkem 9 měsíců, které skončilo již rozsudkem soudu I. stupně a ve kterém byl poškozený stíhán za méně závažný trestný čin – přečin maření úkolu veřejného činitele z nedbalosti, v důsledku čehož byl ohrožen trestní sazbou až 1 rok odnětí svobody nebo zákazem činnosti. Oproti tomu utrpěl žalobce nepoměrně nižší nemajetkovou újmu než poškozený v případě řešeném zdejším soudem pod sp.zn. [redacted] ve kterém bylo poškozenému přiznáno přiměřené zadostiučinění ve výši 8.333,- Kč za každý měsíc trestního stíhání, které trvalo celkem 6 měsíců, přičemž žalobce byl stíhán pro trestný čin znásilnění, v důsledku čehož byl ohrožen trestní sazbou 2-10 let odnětí svobody, k zatčení žalobce došlo na veřejném prostranství, kdy mu byla nasazena pouta, podezření poškozeného z trestného činu znásilnění se rozšířilo v okolí žalobce a poškozený musel absolvovat sexuologické vyšetření.

Na základě uvedených skutečností proto nalézací soud po částečném zastavení řízení žalobě v rozsahu částky 20.000,- Kč vyhověl, přičemž ve zbývajícím rozsahu, co do částky 15.000,- Kč, žalobu zamítl. Současně žalobci ve výroku I. přiznal i nárok na úhradu úroku z prodlení, a to i z žalovaným uhrazené částky 40.000,- Kč, kterou žalovaný zaplatil až po uplynutí zákonem stanovené 6 měsíční lhůty.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř. Žalobce byl ve sporu úspěšný co do částky 60.000,- Kč, přičemž výše plnění závisela na úvaze soudu. Proto soud žalobci přiznal plnou náhradu nákladů řízení. Přísluší mu náhrada nákladů řízení zahrnující odměnu advokáta ve výši 27.900,- Kč (9x 3.100,- Kč) dle vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměňování advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní

tarif) za 9 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, sepsání částečného zpětvzetí žaloby, sepsání doplnění žalobních tvrzení a důkazních návrhů, účast u jednání soudu dne 22.4.2016, 27.6.2016, 5.9.2016, 23.9.2016 a 2.12.2016), náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a § 11 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 9x 300,- Kč, náhradu jízdného za cestu právního zástupce automobilem Ford Mondeo, RZ [REDAKCE] na trase Rychnov nad Kněžnou – Praha a zpět v délce 308 km k jednáním konaným dne 22.4.2016, 27.6.2016 a 2.12.2016 a náhradu za promeškaný čas strávený cestou v délce 36 půlhodin po 100,- Kč dle § 14 odst. 3 advokátního tarifu. Při průměrné spotřebě Ford Mondeo 10,4 l benzínu Natural 95 na 100 km, ceně benzínu Natural 95 29,70 Kč za litr dle § 4 vyhlášky č. 385/2015 Sb. v platném znění a základní náhradě ve výši 3,80 Kč za 1 km dle § 1 vyhlášky č. 385/2015 činí jízdné celkem 6.365,25 Kč. Žalobci tudíž přísluší náhrada nákladů řízení ve výši 40.565,25 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení účastníkům, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze, dne 2. prosince 2016

JUDr. Luděk Pilný, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Kudrnová Renata